

Тема: Човеково је тело на земљи, а душа његова се вије небом

Име и презиме: Милица Радивојевић

Разред: VIII 1

Школа: ОШ „Краљ Петар I“ Ниш

Човек је биће које може да се позитивно промени, читајући, учећи и радећи на себи. Вредност човека се огледа у његовом труду да буде што бољи и успешнији. Да пружи оно најбоље што може и усрећи људе у свом најближем окружењу.

Величина сваког човека је у давању. Неизмерно давање породици, најближим рођацима и пријатељима чини нас испуњенијима, јер је осмех наших најближих непроцењив. Такође помагање непознатим особама је нешто што уздиже човека и ствара спону са небом. Много је добротвора који имају сигуран пут ка звездама и који ће једног дана да засијају на небу, јер земаљске ствари уздижу до неба.

Сваког дана слушамо очајничке позиве и молбе да се помогне деци која болују од различитих болести. Одрицањем од малих, свакодневних ствари, сви заједно можемо да учинимо много. Спасавањем сваког детета од сигурне смрти, освајамо део свог неба. Даривањем, деци која су остала без родитеља, која су често тужна и усамљена, можемо измамити осмех. Провести мало времена са њима, одиграти неку друштвену игру, показати им да љубав постоји. Помоћи комшији поред нас да набави лекове, кафа са усамљеном баком, помоћ другарици око писменог задатка, саслушати пријатеља кад има проблем и помоћи му да га реши, све су то степенице ка нашем небу.

Своју душу треба отворити, али и умети отворити душе људи око нас. Свако ко има душу, има и комад свога неба. Тамо је оно што на њиви не расте, што се у ковачници не кује, у шуми не листа, у ватри не гори, у сну не снива, језиком не изговара, мишљу не досеже, мачем не убија, причом не прича.